

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 25. jūnija spriedums (*Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG*

(Lieta C-380/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Direktīva 2013/11/ES – Strīdu alternatīva izšķiršana – 13. panta 1. un 2. punkts – Obligāta informācija – Informācijas pieejamība)

(2020/C 279/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

Atbildētāja: *Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/11/ES (2013. gada 21. maijs) par patērētāju strīdu alternatīvu izšķiršanu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK (Direktīva par patērētāju SAL), 13. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotājam, kas savā tīmekļvietnē padara pieejamus pirkumu vai pakalpojumu līgumu vispārīgos noteikumus, bet kas neizmanto šo vietni līgumu noslēgšanai ar patērētājiem, ir pienākums šajos vispārīgajos noteikumos ietvert informāciju par strīdu alternatīvas izšķiršanas vienību vai vienībām, kuras attiecas uz šo tirgotāju, ja pēdējais minētais apņemas izmantot vai tam ir jāizmanto šī vienība vai vienības, lai izšķirtu strīdus ar patērētājiem. Šajā ziņā nepietiek ar to, ka tirgotājs šo informāciju vai nu norāda citos dokumentos, kas ir pieejami minētajā tīmekļvietnē, vai citās tās cilnēs, vai arī sniedz patērētājam minēto informāciju brīdī, kad tiek noslēgts līgums, uz kuru attiecas minētie vispārīgie noteikumi, no tiem atsevišķā dokumentā.

⁽¹⁾ OV C 288, 26.8.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 2. jūlija spriedums (*Verwaltungsgericht Wien* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *IE/Magistrat der Stadt Wien*

(Lieta C-477/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība – Direktīva 92/43/EEK – 12. panta 1. punkts – Dzīvnieku sugu stingras aizsardzības sistēma – IV pielikums – *Cricetus cricetus* (Eiropas kāmis) – Atpūtas un vairošanās vietas – Noplicināšana vai iznīcināšana – Pamestie areāli)

(2020/C 279/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītājs: IE

Atbildētāja: Magistrat der Stadt Wien

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 12. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais jēdziens “atpūtas vietas” ietver arī atpūtas vietas, kuras kāda no minētās direktīvas IV pielikuma a) daļā uzskaitītajām aizsargājamajām dzīvnieku sugām, kā, piemēram, *Cricetus cricetus* (Eiropas kāmis), vairs neizmanto, ja pastāv pietiekami liela iespējamība, ka minētā suga varētu atgriezties šajās atpūtas vietās, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 328, 30.9.2019.

**Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 2. jūlija spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwältin GbR**

(Lieta C-684/19) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Preču zīmes – Direktīva 2008/95/EK – 5. panta 1. punkts –
Apzīmējuma, kas ir identisks vai līdzīgs citas personas preču zīmei, izmantošana komercdarbībā attiecībā
uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem šī preču zīme ir
reģistrēta – Jēdziena “izmantot” tvērums – Sludinājums, kas ievietots tīmekļvietnē pēc tādas personas
pasūtījuma, kura darbojas komercdarbībā, un pēc tam pārņemts citās tīmekļvietnēs)**

(2020/C 279/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: mk advokaten GbR

Atbildētāja: MBK Rechtsanwältin GbR

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kas darbojas komercdarbībā un kas tīmekļvietnē ir likusi ievietot sludinājumu, ar kuru tiek aizskarta citas personas preču zīme, neizmanto šai preču zīmei identisku apzīmējumu, ja citu tīmekļvietņu pārvaldītāji pārņem šo sludinājumu, pēc savas iniciatīvas un savā vārdā to izvietojot šajās citās vietnēs.

(¹) OV C 413, 9.12.2019.